

NEGEN CORONAVRAGEN AAN ELISA PESAPANE (1979), SCHILDERES EN TEKENARES

Bob Polak

1. Je woont en werkt in een drukke stad als Haarlem. Je hebt nogal wat producties onder handen en je bent ook nog eens moeder van twee jonge kinderen. Ga er maar aan staan op je 41ste! Hoe vaak ben je inmiddels al besmet geraakt door dat doodenge virus?

'Niet te geloven! Wij hebben inmiddels twee producties, onze Bergense liefdesbaby's, gemaakt en dan weet je nog steeds niet dat ik jonger ben dan 41 jaar! Ik dacht dat jij altijd zo precies was...

Als one woman band met een fikse lijst projecten, twee zoons en een parttime baan ernaast draai ik een 24-uurseconomie. Mijn persoonlijke besmettingsquotum staat vooralsnog op 1.'

2. En je kinderen? Hoe staat het daarmee? Kwam je nog wel aan het werk toen de scholen waren gesloten? Zal wel niet, hè?

'De eerste zes weken waren rustig, omdat mijn zoons en hun vader vanaf half maart met corona light bij hem thuis in verplichte thuisisolatie zaten. Gek, maar ook goed voor de geest om eens wekenlang alleen te zijn met je gedachten en werk. Mijn zoons wilden eigenlijk niet meer terug naar huis, omdat ik hier in de tussentijd alle muren oudroze had geschilderd. Dat vonden ze een rotstreek.

Daarop volgde een periode van simultaan home-scholen, bergen skypemeetingen en ook nog eens kunst maken. Dat is voor iedereen een beproefd recept om je hersenen in no time te frituren.'

foto Federico Fischer

3. Je hebt een Nederlandse vader en een Italiaanse moeder. Italië is een van de zwaarst getroffen landen in West-Europa. Je zult wel niet meer naar je Italiaanse familie durven reizen, hè?

'De situatie hier in Nederland is niet te vergelijken met die in Italië, het was schrijnend om te zien en te horen hoe het daar verloopt met mijn vrienden en familie. De columns van Ilja Leonard Pfeijffer schetsen een treurig, maar erg waarheidsgetrouw beeld. Ik hoop stiekem deze zomer toch wel die kant op te kunnen gaan. Om iedereen weer te zien, maar ook om te observeren; alles kan immers materiaal worden.'

4. De anderhalvemetersamenleving heeft ingrijpende gevolgen voor zzp'ers. Dat is bekend. Had je de laatste tijd veel werkafspraken?

'Gelukkig ging ik juist een periode in waarbij er projecten al vastlagen voor de komende jaren. Dat betekende dat ik in alle stilte kon gaan werken. Het blijft in de culturele sector nog koffiedik kijken. Ik bekijk dus per project of het echt noodzakelijk is om afspraken te maken. Al mis ik het directe contact met collega's soms best: de 'kruisbestuiving' en het enthousiasme dat dan ontstaat.'

5. Hoeveel mondkapjes draag je tijdens je werkafspraken? En tijdens het schilderen en tekenen?

'Zeer binnenkort zal ik weer van het openbaar vervoer gebruik moeten maken in verband met werkafspraken. Hiervoor heb ik prachtige mondkapjes met luipaardprint van een Parijs' lingeriemerk aangeschaft. Indachtig de uitspraak van Diana Vreeland, oud-hoofdredactrice van de Amerikaanse *Vogue*: I've never met a leopardprint I didn't like.'

6. Geef je de ander of anderen bij werkafspraken een hand? En qua zoenen. Zoen je nog weleens iemand bij een afspraak?

'Handen schudden doe ik niet meer, al moet ik bekenen dat ik gezien de lockdown de laatste maanden zelden in een situatie ben geweest waar je handen moest schudden. Echte intimi krijgen inmiddels wel weer een knuffel. Zoenen blijft beperkt tot mijn zoons, die ik knuffel en kusjes geef, en de jongen die verantwoordelijk is voor mijn lichamelijk welzijn.'

7. Hoe vaak was je je handen per dag?

'Gemiddeld vier keer per dag.'

Portret van een kinderpsychiater als lustobject

8. Je bent beeldend kunstenaar. Waar ben je momenteel mee bezig, wat bereid je allemaal voor?

'In het najaar van 2020 heb ik een duotentoonstelling met Jeroen Hermkens in Delft. Voor 2021 staan onder andere op stapel: een samenwerking met Marlies Dekkers, een project en tentoonstelling met Arnon Grunberg voor het Literatuurmuseum, een tentoonstelling over de liefde en de dood, waarbij het werk van Jean Pierre Rawie en mijzelf centraal staat in het Meermannomuseum, twee boeken en een symposium en tentoonstelling over Dante en Primo Levi. Tussen de bedrijven door werk ik aan mijn vrije werk, onder andere aan een serie monumentale tekeningen getiteld 'Hedendaagse nimfen'.'

9. Het kan niet anders of je besteedt in je nieuwe werk ruim aandacht aan de coronapandemie. Daar kun je gewoonweg niet omheen. Breng je veel coronapatiënten in beeld?

'Het maken van letterlijk coronawerk laat ik graag aan anderen over, dat past mij niet. Dat deze situatie bepaalde kanten van ons mens-zijn extra belicht, is voor mij eerder een startpunt om werk te gaan maken. Daar kwam onlangs de serie 'Huilende meisjes en blote meisjes' uit voort. Mijn huilende en blote meisjes zijn klein, fragiel en spelen en huilen samen binnenskamers. De afgelopen tijd was iedereen misschien wel naakter dan ooit tevoren, met een hoop binnenskamers gehuil van allerlei orde als gevolg. Naakt zijn en huilen liggen immers nooit ver van elkaar af.'